

TARBIJAVAIKLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/20-16452-023
Otsuse kuupäev	17. mai 2021
Komisjoni koosseis	Esimees Maria Alajõe, liikmed Signe Naarits, Keijo Lindeberg
Tarbija	
Kaupleja	Konverter Group OÜ, 12868198
Tarbija nõue	Kauba parandamine või asendamine.
Asja läbivaatamise aeg	3. mai 2021

Resolutsioon:

Rahuldada Tarbija kaebus.

Asjaolud:

30.06.2020 ostis Tarbija Kaupleja e-poest konverter.ee diivani.

E-kaupluses oli müügis kaks samasugust diivanit, millel mõlemal oli defekt. Ühel oli väidetavalt nn iluviga (mõra raamis) ning teine diivan oli määrdunud. Mõlema diivani hinda oli oluliselt alandatud.

Tarbija soovis iluveaga diivanit, kuid talle saadeti 02.07.2020 määrdunud diivan. Tarbija ja kaupleja jõudsid kokkuleppele täiendavas hinna alandamises; diivani lõpphinnaks jäi 200 eurot.

22.10.2020 esitas Tarbija Kauplejale pretensiooni kauba puuduse kohta - diivani alusraami üks serv on katki ja diivani põhi on keskelt lohku vajunud. Tarbija soovis kauba parandamist või asendamist.

Tarbija väitel ei ole diivan igapäevases kasutuses, mistõttu puudust ka varem ei avastanud.

Diivanit on vähe kasutatud ning puudus avastati, kui diivan esimest korda voodiks lahti tehti.

Kaupleja ei nõustunud puuduse kõrvaldamisega.

Tarbija seisukoht:

Tarbijale teadaolevalt oli diivanil üks defekt – toode oli määrdunud. Sellest, et diivan on vigastatud, Tarbijat ei teavitatud.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja selgitas, et tegeleb suures mahus Euroopast pärit laojääkide müügiga.

Antud diivani jaemüügi hind oli 660 eurot, Kaupleja müüs diivanit suure soodustusega (-61% alghinnast) kuna tegu oli iluvigadega tootega, mis oli laos pikalt seisnud. Diivani hinnaks Tarbijale oli 257,70 eurot.

Kui diivan Tarbijale kohale jõudis, tuli välja et diivanil esineb ka määrdumisi, mille järel jõudsid pooled kompromissile ja Tarbijale maksti tagasi 57,70 eurot. Seega maksis Tarbija diivani eest 200 eurot.

Tegemist oli müügiga alla omahinna, kuna toote tagastamisega oleks kulud olnud suuremad ja Kaupleja oli nõus rahas kompenseerima ebamugavusi.

Tarbija ostis diivani 2020 aasta juunis ning teatas oktoobris, et diivan on katki ja ta soovib parandamist või kompensatsiooni.

Tarbija teadis, et tegemist on praaktootega.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon tutvus asja esitatud materjaliga ning leidis, et Tarbija kaebus kuulub rahuldamisele. Komisjon tuvastas esitatud materjalide alusel, et vaidluse osapooled olid sõlminud müügilepingu võlaõigusseaduse (edaspidi VÕS) § 208 lg 1 tähenduses, mis vastab tarbijalemüügilepingu tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses. Leping vastab sidevahendi abil sõlmitud lepingu tunnustele (VÕS § 52).

Vastavalt tarbijakaitseseaduse § 12 lg-le 2 on puudusega kaupa lubatud tarbijale pakkuda ja müüa ainult juhul, kui selline kaup on ohutu elule, tervisele ja varale ning tarbijat on teavitatud kauba puudusest. Käesoleval juhul oli Kaupleja teavitanud kodulehel, et müüb kahte puudusega diivanit, millest ühel on tegemist iluveaga ning teine on määrdunud. Tarbija esitatud materjalidest nähtub, et Tarbija ei saanud aru, kumb diivan talle saadeti. Ka Komisjon ei suuda seda esitatud info alusel üheselt tuvastada.

VÕS § 217 lg 2 p-i 6 kohaselt ei vasta asi lepingutingimustele, kui tarbijalemüügi puhul ei ole asi seda liiki asjadele tavaliselt omase kvaliteediga, mida ostja võis mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ja arvestades asja müüja, tootja, varasema müüja või muu vahendaja poolt asja teatud omaduste suhtes avalikult tehtud avaldusi, eelkõige asja reklaamimisel või etikettidel.

Kaupleja poolt kodulehel avaldatud informatsioonist ei selgu mitte kumbagi puudusega diivani kirjeldusest, et diivani alusraami serv on katki ning põhi vajunud. Komisjon märgib, et tarnitud kaubal ilmnunud puudused osutusid ulatuslikumaks kui Kaupleja poolt välja toodud puudused. Nimetatud puudusi ei saa pidada vaid iluveaks ning nende puuduste kohta oleks Kaupleja pidanud esitama kodulehel informatsiooni.

Komisjon leiab, et kuna Kaupleja ei ole kodulehel välja toonud Tarbija poolt tuvastatud defekte, siis Tarbija ei saanud ega pidanud ostu sooritades nende puudustega arvestada. Komisjon leiab, et lähtuvalt eeltoodust on tegemist asja lepingutingimustele mittevastavusega. Kaupleja ei ole tõendanud, et Tarbijal oleks olnud enne ostu sooritamist teave täiendavalt ilmnunud puuduste kohta.

Kaupleja ei ole samas vaidlustanud nende defektide olemasolu.

VÕS § 218 lg 2 järgi vastutab tarbijalemüügi puhul müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul asja üleandmisest ostjale. Vastavalt VÕS § 222 lg-le 1 kui asi ei vasta lepingutingimustele, võib ostja nõuda müüjalt asja parandamist või asendamist, kui see on võimalik ja sellega ei põhjustata müüjale võrreldes teiste õiguskaitsevahendite kasutamisega ebamõistlikke kulusid või põhjendamatuid ebamugavusi, arvestades muu hulgas asja väärtust, lepingutingimustele mittevastavuse olulisust ning ostja võimalust saada lepingutingimustele vastav asi oluliste ebamugavusteta mujalt. Müüja võib parandamise asemel asendada asja lepingutingimustele vastava asjaga. Komisjon leiab eeltoodust lähtudes, et Tarbija avaldus kuulub rahuldamisele ning Kauplejal on kohustus toode parandada või asendada. Kaupleja kohustus piirdub nende puudustega, mille osas poolte vahel ei olnud kokkulepet st millest Tarbija ei olnud teadlik enne ostu sooritamist.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Maria Alajõe

/allkirjastatud digitaalselt/

Keijo Lindeberg

/allkirjastatud digitaalselt/

Signe Naarits

/allkirjastatud digitaalselt/